

„Koronavirové“ Vánoce

Písně: Moc předivná (EZ 697), Jako zrnko hořčičné(Svítá 199), Z Betléma se ozývá, Čistá jak studánka

Čtení: Matouš 1, 18 až 21.

Základ kázání: Římanům 12,2

A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.

Dobrý večer, milí bratři a sestry. Máme tu advent, ne ten obyčejný každoroční, ale takový koronavirový. Ať už se šíření koronavirového viru a opatření s tím spojená vyvíjí dobře nebo ne, letošní advent prostě bude jiný než ty předchozí. Máme tu takovou divnou nejistou dobu. Prožíváme všudypřítomný strach z toho, jak to bude dál. Máme obavy, co bude s námi a našimi blízkými. Zároveň se už na nás podepisuje skoro rok života s touto nemocí a mnohé z nás už to tak trochu nebaví a začíná nám to být do jisté míry jedno.

Letošní Vánoce budou prostě jiné. V obchodech se dlouho nedalo skoro nic koupit, jen potraviny. Dárky jsme sice vybírali přes internet, ale nějak cítím, že to prostě není ono. Doma u počítače na vás nedýchá ta předvánoční nákupní atmosféra, která v nás navodí tu šílenou nákupní horečku. Nezažijete přeplněné obchody s hračkami, kde rychle mizí ti nejžádanější roboti, panenky a podobné výstřelky letošního roku. V nákupních centrech nebude pořád hlava na hlavě a tak nás to nějak nechává chladnými. Přicházíme o tu předvánoční reklamní šílenost, která nám vždy už dlouho dopředu oznamuje blížící se Vánoce. Budeme se moci na Vánoce vůbec připravit, když nám toto všechno letos uteče? A jak budou ty Vánoce vlastně probíhat? A co vánoční návštěvy? Vánoce jsou přece o setkávání se a prožívání pohody spolu s rodinou a přáteli. Nechceme jen sedět doma a vzpomínat jaké to bylo v loni. Co to vlastně budou za Vánoce?

Myslím, milí bratři a sestry, že takto se asi ptají spíše nevěřící. Jistě, i pro horlivé křesťany se vánoční svátky pojí s dobrým jídlem, příjemnou společností a dárky pod stromečkem. Ale nemělo by tu být i něco víc? Něco, co přesahuje tu vnější formu a dává Vánocům duchovní obsah a jejich hloubku. Nechci tu moc rozebírat, co pro nás mají tyto svátky znamenat. Ale přečtu vám jeden kratičký příběh z knihy Bruna Ferrera s názvem „Vánoční příběhy pro potěchu duše.“

Kdysi dávno se před Vánocemi sešla zvířátka a liška se zeptala veverky: „Co pro tebe znamenají Vánoce?“

Veverka odpověděla: „Pro mě Vánoce znamenají krásný stromeček ozdobený spoustou svíček a cukrovím, které mám tak ráda.“

Liška dodala: „Pro mě samozřejmě nesmí chybět voňavá pečená husička. Bez pečinky by to opravdové Vánoce nebyly.“

Do řeči se jim vložil medvěd: „Vánočka! O Vánocích musím mít obrovskou sladkou vánočku!“

Slyšet se dala také straka: „Podle mě jsou o Vánocích nejdůležitější krásné a zářící šperky. O Vánocích se má všechno jen třpytit.“

Pozadu nechtěl zůstat ani vůl: „Vánoce dělá Vánocemi teprve šampaňské. Já bych ho vypil klidně dvě láhve!“

A osel, který to už nevydržel, se rychle zmocnil slova: „Vole, zbláznil ses? Vždyť na Vánocích je nejdůležitější Ježíšek. Copak jsi na to zapomněl?“

Vůl se zastyděl, sklopil hlavu a zabučel: „A vědí to vůbec lidé?“

Často zapomínáme na pravou podstatu Vánoc. Je toho přece tak moc, co musíme ještě stihnout, než to vypukne. Nakoupit dárky a hromadu jídla, uklidit, vyzdobit dům, napéct tolik cukroví, aby se nestihlo sníst ještě před Vánocemi, naplánovat návštěvy a nakonec stihnout v práci vše vyřešit co nejdříve, ať už máme konečně klid.

A do toho všeho teď přišel korona virus a úplně zbořil naše plány. Pokud se zamyslíme nad věcmi, které nás odvádí od pravé podstaty Vánoc, zjistíme, že jsou to vesměs ty samé záležitosti, co letos nebudou díky epidemii. Víím, že už dlouhou dobu každý z nás tuší, jak by měl vánoční svátky prožívat, na co se zaměřit a co naopak upozadit. Ale dnešní doba si žádá něco jiného a nám se těžko odolává tak velikému tlaku okolí. Letos to ale bude trochu jiné. Pokusme se tedy utřídit si naše priority a zaměřit se na pravý smysl Vánoc.

Nakupovat dárky budeme přes internet a tak ušetříme čas, který bychom jinak strávili chozením po obchodech, kde je stejně již všechno vyprodáno. Návštěv si letos moc neužijeme. A tak si nemusíme lámat hlavu s výzdobou a dokonalým úklidem celého domu. Nemá smysl kupovat hromady jídla a péct nesčetné druhy cukroví. Kdoví jestli vůbec někdo přijde. Ještě bychom to pak museli sníst sami a po novém roce zase držet diety. S korona virem se vleče také hospodářská krize. Podniky často mívají méně práce a některé omezují i pracovní dobu. Doufám tedy, že se letos dostaneme domů dříve a v práci bude vládnout pohodová atmosféra.

Tyto změny nám rozbourají náš předvánoční stereotyp. Chvilí možná budeme i tápat, co vlastně máme v tento předvánoční čas dělat. A to je právě ta chvíle, kdy bude nejsnazší zavádět změny v našem životě. Vypadnout z každoroční tradice a přehodnotit naše vlastní postoje. Krásně se to řekne, ale vííme, že realita bývá daleko složitější. Jak se o to tedy máme pokusit?

Jako první si musíme uvědomit, že Vánoce nám nikdo nemůže vzít. A to, jak je prožijeme, bude jen na nás. Sami se musíme pro tuto změnu rozhodnout. Nejspíš to ale nebude stačit. Musíme ještě požádat našeho Pána o pomoc. Jinak nás ten zlý určitě něčím zláká. Všichni vííme, jak dokáže být vynalézavý. Častokrát se pro něco rozhodneme a máme pocit, že nic na světě nás nemůže více naplňovat. Za pár dní však zjistíme, že jsme ani nezačali a už se nám v hlavě honí myšlenky na úplně jiné věci. Můžeme začít modlitbou. Tam zpravidla začínají změny v našem životě a srdci. Prosme Pána, aby nás v tom podpořil a ukázal nám cestu, kudy jít. Zkusme si najít pravidelný čas a místo, kde budeme s naším Pánem. Pokud vám to nepůjde, nastavte si budík, aby vám připomněl, že je čas. Řekněte to doma ostatním, aby s tím počítali a nechali vás chvíli o samotě. Nalepte si na lednici verš, obrázek nebo úryvek z bible, aby vám připomínal vaše zamyšlení. Je spousta aplikací do mobilu, které vám budou každý den nabízet verše k přečtení. Mám doma malé děti a ty mě nenechají v pokoji o samotě. Ale teď v době korona viru jsem si oblíbil vycházky ven. Večer tam nikdo není a tak se můžu procházet a modlit se nahlas. Když modlitbu říkám nahlas, méně mi utíkají myšlenky a dokážu se tak více soustředit. A navíc venku obdivuji tu krásu, kterou pro nás Bůh připravil.

Prostě si nenechte ujít ten krásný čas s Bohem. Je důležité, abychom s ním dokázali každý den strávit o samotě alespoň chvíli. Prosme ho, rozmlouvejme s ním, svěřujme se mu, přemýšlejme v jeho blízkosti, řekněme mu, co máme na srdci a co nás trápí. Uvidíte, že se mu budete přibližovat. Bude vás naplňovat svým Duchem a pokojem. Přemýšlejme teď hlavně o tom, co si o Vánocích máme připomínat. O tom, co pro nás Bůh udělal a co by nás čekalo, kdyby to neudělal. Prozkoumejme své vlastní nitro a utřídíme si myšlenky. Nechme se zatáhnout do pozadí příběhu s miminkem v jeslích. Uvidíte, že nebudete nadávat na to, jaké to teď máme Vánoce. Ale místo znechucení a depresí vás bude naplňovat Boží pokoj a radost z té obrovské milosti a cesty vysvobození. Pozvěme Boha do našich srdcí a nechme ho měnit věci podle jeho přání. Za tehdejších časů to bylo obyčejné miminko někde ve chlívě a skoro nikdo si ho nevšímal. Nechtějme také dnes přehlédnout to podstatné. Prožít jen další obyčejné Vánoce a navíc pokažené korona virem by byla opravdu škoda. Využijme této změny k proměně našeho srdce a prožití opravdových Vánoc. Ne jen navenek ale i uvnitř. Uvnitř našich srdcí. Amen.

Poslání: Žalm 100, 4-5

Požehnáni: Žalm 27,1